

Jes. 28, 29. Ja kuida Misaw ütles: „Omme nōnga juhhatad ja mind, ja wõttad mind wimaks aunga wastu.“ Paul 73, 24. Eks olle ka nūiud weel nōnda, kui Ommiteggia ütles: „Kes mind tunnistab inimeste ees, sedda tahhan ka minna tunnistada omma Issa ees, kes taewas on.“ Matt. 10, 32.

Ja kui se nōnda on, mis sa siis pead teggema?

**Sada neid jisse tulles, et minnu
kōdda tās saaks.** Luf. 14, 23.

Konsistoriumist lituse-aktroni wāart arwatud liri.

Ühhes sures linnas (Klasow nimmi) seisīs ühhel pühhapāwal pārrast lōunat suur hull kirrikulisi ühhe kiriku eestojas ja otasid seal, kunni kirrik pididi hakkama. Kōik lin olli wailses pühhapāwa rahhus ja kōik rahwas, naesed, mehhed ja lapsed, kes kiriku usse suus seisid, ollid isesestis ni wailsed, et agga nende su liikumiseist wōis tunda, et nemmad sallajas sūddames luggesid ja jutluse wastu ennast walmistasid. Korraga nähti kaks meest ümber nurga pōõrwad ja kiriku pole tulleswad. Need ollid pealt nāhha pool joobnud.

Kui nemmad kiriku ussest mōda lāksid ja kiriku-rahwast nāggid, hakkasid nemmad walju heālega naerma ja omma rummalat tralli laulma. Mōnned fogguduse liikmetest wihhastasid selle ülle, teised

pannid inimese, et nisuggune innetu asji wōis siindida. Agga üts emma, kes omma poiaga ka usse ees seisīs, jatis lapse nende tahhe mehhe järrele, wōldes: „Minne ja pallu neid meiega kiriku tulla.“ Pois jooksis nende järrel ja ütles neile, mis emma tedda kāsstinud. Wannem neist meestest naeris ja wandus selle ülle, agga temma seltsimees, kes temmast norem, olli wait ja näitis poiši futsuimise pārrast järrele mõtlema. Pois pallus weel korra; siis watas noor mees ligutud sūddamega lapse filmi ja ütles: „Kui ma weel alles ni noor olin kui sinna, lātsin ma ka igga pühhapāwal omma emmaga kiriku; nūiud polle ma jubba kolmel aastal mitte omma jallaga Jummalat kotta sanud. Ma tunnen et ollen huklatuse te peal. Tulles, ma lāhhān sinna kasa.“ Temma ei holind mitte omma seltsimehhe kurja wandumiseist, waid lāks lapsega, kes temma kāest linni hakkas, ja tedda omma emma jure wiis. Selle ajaga ollid ka kiriku ussed lahti tehtud, kōik astusid sisse, ja noor mees istus lapse ja temma emma wahhele kiriku pingi peale.

Jutlus olli wāggew ja leikas iggāühhe siiddamesse, kes agga ial tōe melega olli kuulmas. Noormees panni hōlega tākhele ja sai waimus wāgga rusjaks pekstud. Pārrast jutlust tahtis ta ruttu ārraminna; agga emma ja poeg lāksid ussinaste ta järrel wälja, ja küsisid lahle heālega: „Noormees, kas teil on ka Piibli ramatut?“ „Ei,